

[Finansministeren]

den 1977 er ordningen blevet såvel forlænget som beløbsmæssigt udvidet, og rammen for 1983 udgør knap 3 mia kr.¹⁾ Samlede udlån (restgæld) under K-låneordningen ultimo 1982 skønnes til omkring 8 mia kr. Hypotekbankens udlån af K-lånemidler til finansieringsinstitutterne sker til en fast rente efter beslutning i regeringens økonomiudvalg. Siden 1981 fastsættes renten for et halvår ad gangen. I 1. halvår 1983 er renten 12 pct. p.a.¹⁾ Denne rente skal principielt dække Hypotekbankens omkostninger ved den udenlandske låneoptagelse. Den margin, K-lånerenten hidtil har indeholdt til dækning af valutakurstab, har imidlertid ikke været tilstrækkelig til at dække de senere års kursstigninger på vigtige udenlandske lånevalutaer (Hypotekbanken har størsteparten af sine lån i \$, DM, S.fr. H.fl. og yen), hvilket må ses som en væsentlig grund til de seneste års forringede regnskabsresultater.«

K-lånene betyder en likviditetsudvidelse i samfundet på linie med statslige udlån. Alt andet lige er der derfor behov for at modvirke denne likviditetsudvidelse gennem udstedelse af statspapirer. De samlede løbende omkostninger for det offentlige på K-låneordningen kunne derfor siges at være forskellen mellem statsobligationsrenten og K-lånerenten i pct. p.a. af nyudlånene under ordningen.

De investeringer, der finansieres med K-lån, kunne imidlertid også være finansieret med udlånslån, og i det omfang, det er tilfældet, er likviditetsvirkningen i de to situationer den samme. De løbende omkostninger (i pct.) i denne forbindelse kunne derfor siges at være forskellen mellem K-lånerenten og en udenlandsk rente med et tillæg for valutakursrisikoen. De *faktiske* omkostninger ved ordningen kan imidlertid ikke opgøres før ved udløb af de enkelte bagvedliggende udlånslån, idet de realiserede valutakurstab (eller -gevinster) først kendes i forbindelse med udlånslånenes indfrielse.

¹⁾ Ajourførte oplysninger.

Spm. nr. S 798

Til *arbejdsministeren* (14/3 83) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvilke muligheder har kunstnere for at oppebære arbejdsløshedsdagpenge, hvis de

har haft beskæftigelse i et andet erhverv end det kunstneriske, er medlemmer af en arbejdsløshedskasse og er blevet afskediget fra deres erhvervsarbejde?«

Begrundelse

Den tidligere arbejdsminister har gentagne gange over for spørgeren oplyst, at kunstnere, der har haft erhvervsarbejde, som de er blevet afskediget fra, på trods af medlemskab af statsanerkendt arbejdsløshedskasse ikke vil kunne få tilkendt arbejdsløshedsdagpenge, medmindre de lover, at de ikke vil arbejde med kunst i deres arbejdsløshedsperiode.

Det fremgik imidlertid af Radioavisen onsdag den 9. marts 1983, at der vil blive åbnet en mulighed for, at folk, der har været beskæftiget som ansatte i en virksomhed, og som bliver arbejdsløse fra dette job, godt vil kunne oppebære arbejdsløshedsdagpenge, selv om de er selvstændige erhvervsdrivende. Da afvisningen af kunstneres ret til arbejdsløshedsdagpenge blandt andet er blevet begrundet med, at det at arbejde med kunst var et selvstændigt erhverv, og at en kunstner netop i en arbejdsløshedsperiode ville kunne oparbejde dette selvstændige erhverv, er det af interesse at vide, hvilke muligheder kunstnere efter oplysningen i Radioavisen måtte have for at få de arbejdsløshedsdagpenge, som de ved deres medlemskab af arbejdsløshedskassen jo selv har været med til at betale til.

Besvarelse (22/3 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Det fremgår af begrundelsen, at fr. Ingerlise Koefoed flere gange tidligere har stillet min forgænger lignende spørgsmål. Jeg forstår spørgsmålet således, at spørgeren ønsker afklaret, om en kunstner, der bliver afskediget fra sit hovederhverv som lønmodtager, og som er medlem af en arbejdsløshedskasse, kan modtage arbejdsløshedsdagpenge, når han udøver kunstnerisk virksomhed i ledighedsperioden.

Hertil kan jeg oplyse, at der i arbejdsdirektoratets bekendtgørelse af 28. december 1982 om retten til arbejdsløshedsdagpenge for medlemmer, som under ledighed har beskæftigelse ved selvstændig virksomhed, er